

Kotona Raumanmerellä

MERILAULUILTA RAUMALLA

ON ARMAS MULLE AALLON TIE

On armas mulle aallon tie,
ja veet hyrskivät.
Kun myrskytuuli purtta vie
ja veet tyrskivät.

O-hii, o-hei!

Nyt jäät tyttösein!
Pian palaamme jällehen.

Kas uskollista neitoain,
kun veet hyrskivät.
Mä äsken hältä suukon sain,
kun veet tyrskivät.

O-hii, o-hei...

Hän mulle kuiski hellästi,
kun veet hyrskivät:
"Oi riennä taas mun luokseni,
kun veet tyrskivät."

O-hii, o-hei...

LAULU RAUMANMERELLE

Maan mielestäni suljen, kun merelle mä kuljen,
tuonne aaltain joukkoon, missä laulu soi.

Pilvet taivahalla soutaa, on elo täynnä poutaa.
Aallon harjalla vaahto, niin valkoista on.

Oi meri Rauman, sulle lauluni mä laulan,
kun ulapalle, luokse saartes käyn.
Pursi lainehilla kiittää, ranta etähällä siintää.
Lokin nauru mulle, vain seuranani on.

Ulos ulapalle katson. Matkan sinne tehdä tahdon
missä meri meillä, ompi rajaton.
Horisontti eessä hohtaa, pursi reimareita kohtaa.
Ne viittoo tietä, meren karkelon.

Me raumalaiset, meren lapset laulavaiset
tässä sävelsoinnuin, kauas seilaillaan.
Laulu antaa hyvän mielen, sävel tunteillemme kielen.
Siispä veikot laulain, kohti ulappaa.

KOTKAN RUUSU

On ilta, tähdet syttyy loistamaan.
Vesi musta laitureihin loiskuaa.
Taas vartoo satamassa kulkijaa,
yön riemut, oottaa poika ottajaa

Tule myötä, tähdet syttyy tuikkimaan.
Tule myötä, soitto herää pauhaamaan.
Taas laulu raikuu, viinimaljat kuohuaa.

Taas Kotkan ruusu oottaa poimijaa.

Ken lähtee seurakseni tanssimaan?

Kai hetken lohtu pikarista sallitaan.

Jos lemmen tahdon sulle lahjoittaa
saat Kotkan ruusun hetkeks omistaa

Tänä yönä onni suosii rohkeaa.

Tänä yönä lempi tarjoo hehkuaan.

Tänä yönä hurmaa huulet antaa kuumintaan.

Hän, Kotkan ruusu puhkee kukkimaan.

Ei välttä kohtalooan rohkeinkaan.

Oot kohtaloin mulle, poika kaukomaan.

Tule myötä, kapakassa tanssitaan.

Tule myötä, poika, Kotkan satamaan.

VANHA MERIMIES MUISTELEE

Hän oli maata monta nähnyt,

oli itää ja etelää.

Oli synnyinmaa unhoon jo jäänyt.

Ei tuntenut ikävää.

Hän oli kaikissa laivoissa tuttu,

oli niissä kuin kotonaan.

Hän oli seilannut tyynet ja tuuliset veet,

niin kuin mies konsanaan.

Mutt` sitten sattui laiva kerran

idän satamaan saapumaan.

Sitä katseli hän hetken verran,

oli tuttu se muodoltaan.

Syömmessä silloin niin kummasti liikkui,

lipun oman kun nähdä hän sai,

oli värit sen vaalenneet,

harmaat ja haalenneet,

vaan tuttu kai.

Tervehdys saapui sieltä kaukaa

hänen rakkailta rannoiltaan.

Hän muisti taas pitkästä aikaa

tuon armahan syntymämaan.

Siel` oli rannalla mökki niin harmaa

alla tuuhean petäjäpuun,

silloin kyyneleet poskille vierimään sai

ja hän unhoitti kaiken muun.

VANHA SALAKULJETTAJA LAITINEN

Vanha salakuljettaja Laitinen

takaa makasiinien hiipii vilkuillen.

Silmillä on lakin lippa, nenänpäässä jäinen tippa,

murhemietteet täyttää miehen sydämen.

Aika entinen ei koskaan enää palaa.

Enää kannata ei kuljettaa nyt salaa.

Bisnekset ei millään luista, kukaan Laitista ei muista.

aika entinen ei koskaan enää palaa.

Vanha salakuljettaja Laitinen

hyvin muistaa vielä sen ajan mennehen.

Kuinka ennen yksin aivan, ajoi Viroon aavelaivan

pullopustin kotimaahan rahdaten.

Aika entinen ei koskaan enää palaa.

Vanhan varmaan täytyy kohta vaihtaa alaa.

Tarkka tutka tullimiehen taittaa matkan puolitiehen.
Aika entinen ei koskaan enää palaa.

Vanha salakuljettaja Laitinen
taakse makasiinien kulkee nyyhkien.
Lestin viimeisen hän heittää. Lumi laitureita peittää.
Kylmään hankeen jäätyy jälki kyöneleen.

Aika entinen ei koskaan enää palaa.
Täytyy torille kai mennä myymään kalaa
Nukkuu nosturissa lokki. Valvoo vielä laivakokki.
Aika entinen ei koskaan enää palaa

Aika entinen ei koskaan enää palaa.
Muistot lohtua vain nykyisyyteen valaa.
Häipyä taakse makasiinin vanha tuntija tuo viinin.
Aika entinen ei koskaan enää palaa.

ROSVO ROOPE

Jos täytätte mun lasini, niin tahdon kertoa
surullisen tarinan, joll' ei oo vertoa.
Se on laulu merirosvosta Roope nimeltään,
joka sydämiä särki, missä joutui kiertämään.

Hän kaunis oli kasvoiltaan ja nuori iältään
ja opetuksen saanut oli omalta isältään –
mutt' tyttö, jota lempi, hän oli petturi,
ja siksi tuli Roopesta nyt julma ryöväri.

Viel' Itämeren rannikot ne Roopen muistavat,
ja naiset Pietarinkin vielä päätään puistavat,
ja Suomenlahden kaupungit tuns' Roope-ryöväriin
ja suuri oli pelko vielä Kokkolassakin.

Ei neito Viron rannikon unhoita milloinkaan,
kun Rosvo-Roopen kanssa hän joutui kapakkaan.
He söivät mitä saivat ja joivat tuutingin
ja tyttö poltti sydämens', mutt' Roope – sikarin.

Ei tiennyt impi Oolannin, kuink' oli laitansa,
kun Rosvo-Roope pestäväks' vei hälle paitansa.
Yks' nappi oli irti, hän ompeli sen kiinn',
ja samalla hän ompeli myös sydämensä siin'.

Sai Roope viimein palkkansa: hän on nyt Suomessa,
ja jossain jokivarressa lie lossivahtina.
Hän lesken eessä nöyrtyi ja joutui naimisiin,
ja sillä lailla Rosvo-Roope hiljaa hirtettiin.

ÄÄRETÖN AAVA YMPÄRILLÄIN

Lapsena kauneimmat lauluni kuulin,
mulle kun tuuli soi saariston.
Unhoittuneen tuon kaiken jo luulin,
mutta se sielussain sittenkin on.
Rinnassain läikähtää tunne kuin ennen,
kun mä käyn synnyinseutua päin.
Muuttuneeni vaikka uskoin vuosien mennen,
estää en voi kyyneltäin.

Ääretön aava on ympärillään,
ymmärrän viimeinkin sydämessäin:
Kaikki muu turhaa ois, kunhan olla vain vois
synnyinsaarensa arvoinen.

Kallioon juurtunut mänty niin väärä
miljoonan nähnyt on tuulispään.

Kymmenten vuotten jälkeen se jäärä
siirtynyt ei ole senttiäkään.
Sellainen myöskin on ihmisen muoto,
luonteen kun määrää ankara maa.
Taipuu, muttei taitu kovin helposti ruoto,
syysmyrsky vaik' tuivertaa.

Ääretön aava on ympärillään,
ymmärrän viimeinkin sydämessäin:
Kaikki muu turhaa ois, kunhan olla vain vois
synnyinsaarensa arvoinen.

Nyt, kuten lapsena, alla mä tuulen
leijani pilviin näin lennätän.
Auringonlaskun aikaan taas kuulen
kappelin kellojen helkähättävän.
Ennen kuin pimeä ehtii, niin rantaan
palaavat paatit kalastajain.
Viimeisenä maininkina saapua sanaan
tahtoisin aatoksissain.

Ääretön aava on ympärillään,
ymmärrän viimeinkin sydämessäin:
Kaikki muu turhaa ois, kunhan olla vain vois
synnyinsaarensa arvoinen.

YKSIÄINEN SAARNIPUU

On keskellä meren selkää
luoto armoilla aallokon.
Sinne lintukin pesiä pelkää,
tyrsky lyö yli kallion.
Miten sattuikaan sinne juurtumaan

yksinäinen saarnipuu.
Paikkaan sellaiseen johon kyennyt
ei elollinen mikään muu.

Vaan jostakin tuuli tuonut
saarnen siemenen sinne on.
Miksi luonto lie oikkunsa luonut
päälle laakean kallion.
Se on kasvumaa johon istuttaa
ihminen ei mitään vois.
Kukaan siksi ei arvaa kitkemäänkään
mennä sieltä mitään pois.

Kun siemenen tuuli kantoi
otti pienen, mut' vahvimman.
Kasvupaikan tuon karuimman antoi
koska puun uskoi juurtuvan.
Luojan tehtävää täyttää tärkeimpää
yksinäinen saarnipuu.
Oottaa hetkeä, jolloin rantalehdot
kuolemasta havahtuu.

Kunhan luodon luo tuuli tiedon tuo
täyttymys tää tapahtuu.
Silloin matkaan sen antaa siemenen
tuo yksinäinen saarnipuu

HYVÄÄ YÖTÄ

Hyv' yötä jää nyt rakkahin
eron hetki jälleen on.
Mutt' kerran vielä pyytää saan
sinut valssiin kiehtovaan.

Kuin aivan ensi kerralla
sinut tavata ma sain.
Näin silloin peitti sataman
sumu harmaa kosteinen.

On päivät, yöt ja vuodetkin
ne taakse jäänehet.
Mutt' unhottaa en koskaan voi
miten valssi meidän soi.

Kuiskaten kuulen sun
kertovan näin.
Muistossa kanssasi käyn.

Suutelosi silloin
unhoon ei jää milloin
viimeiset lyhdyt nuo
ne sammuu hehkuen.

SEA SHANTY (Merimiesten työlaulu)

DRUNKEN SAILOR

Esilaulaja:

1. What shall we do with the drunken sailor,
what shall we do with the drunken sailor,
what shall we do with the drunken sailor,
earlye in the morning.

Kaikki:

**Hooray and up she rises,
hooray and up she rises,
hooray and up she rises,
earlye in the morning.**

Esilaulaja:

2. Put him in the longboat till he's sober,
put him in the longboat till he's sober,
Put him in the longboat till he's sober,
earlye in the morning.

Kaikki:

Hooray and up ...

Esilaulaja:

3. Put him in the scuppers with a hose-pipe on
him
heave him by the leg in a running bowlin',
pull out the bung and wet him all over
earlye in the morning.

Kaikki:

Hooray and up...

Hooray and up...

WELLERMAN

Esilaulaja:

There once was a ship that put to sea
The name of the ship was the Billy of Tea
The winds blew up, her bow dipped down
Oh blow, my bully boys, blow (huh)

Kaikki:

Soon may the Wellerman come

To bring us sugar and tea and rum

One day, when the tonguing is done

We'll take our leave and go

Esilaulaja:

She'd not been two weeks from shore
When down on her a right whale bore
The captain called all hands and swore
He'd take that whale in tow (huh)

Kaikki:

Soon may the Wellerman come...

Esilaulaja:

Before the boat had hit the water
The whale's tail came up and caught her
All hands to the side, harpooned and fought
her
When she dived down low (huh)

Kaikki:

Soon may the Wellerman come...

Esilaulaja:

No line was cut, no whale was freed
The captain's mind was not of greed
And he belonged to the Whaleman's creed
She took that ship in tow (huh)

Kaikki:

Soon may the Wellerman come...

Esilaulaja:

For forty days or even more
The line went slack then tight once more
All boats were lost, there were only four
But still that whale did go (huh)

Kaikki:

Soon may the Wellerman come...

Esilaulaja:

As far as I've heard, the fight's still on
The line's not cut, and the whale's not gone
The Wellerman makes his regular call
To encourage the captain, crew and all (huh)

Kaikki:

Soon may the Wellerman come...

Soon may the Wellerman come...

JUHLAN PÄÄTTÄJÄISLAULU

On taasen vietetty juhlahetki
ja eri suuntaan on eessä retki.
Mut päättäjäisiksi, veikot, vielä
mä laulun laulan ja maljan juon.

Ma laulan Suomelle armahalle,
sen iskuun valmiille leijonalle.
Sä vartu vahvaksi, synnyinmaani.
Ma sulle laulan, sun maljas juon.

Ma laulan kaikelle kauniille,
elomme haaveille, unelmille.

Jos särkyivätkin, ne auvon antoi.

Ma niille laulan ja maljan juon.

Ma laulan muistoille menneisyyden,

ma laulan aarteille ystävyysden.

Niin, teille, veikot, ja entisille

ma laulun laulan ja maljan juon

Sä hurma kaihoinen, lieto lempi,

sa aamuruskoa ruusuisempi,

sä välke taivainen elon tiellä,

ma sulle laulan, sun maljas juon.

Sä Tuoni vaaniva, aina valpas,

pois tuntimittas ja heitä kalpas.

Saa luiseen kouraasi hetkeks sarkka,

niin sulle laulan ja maljas juon.

Mut väisty sitten, sä kalvas haamu.

Näät, yön jo voittavi uusi aamu.

Oi, päivän kultainen kehrä, terve!

Ma sulle laulan, sun maljas juon.

Minä katson

san. Tommy Tabermann
säv. Markku Haavisto

Cm   A $\flat$ B $\flat$ 7   E $\flat$

Mi-nä kat-son, kat-son kal-li-oi-ta, kat-son me-ren aal-to - ja ko-ko

B $\flat$ A $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ Fm G   A $\flat$ B $\flat$

päi-vän mi-nä kat-son. Mi-tä e-nem-män mi-nä kat-son

E $\flat$ Cm/G   B $\flat$

ke-sän vih-re-ää puu-ta hal-kei-le-vaa kal-li-o - ta,

A $\flat$ E $\flat$ G   Cm   B $\flat$

me-ren huo-kaa-vaa aal-to-a si-tä e-nem-män ne o-vat

A $\flat$ B $\flat$ E $\flat$ A $\flat$ E $\flat$ B $\flat$

puu, o-vat kal-li-o, aal-to. Puu, kal-li-o, aal-to, ja si-tä

E $\flat$ A $\flat$ G7   Cm

e-nem-män ja si-tä e-nem-män ne o-vat!

Airiston tyttö

säv. ja san. Antero Lintula

Am E7 F C Dm E7 Am

1. Kun pur-je

Am E7 F C Dm E7

täyt-ty-vi näin, käym-me vain mer-ta päin ja lai-tu-ri tut - tu nä-kyy jäl-jes-sä päin. Vain

Am E7 F C Dm E7 Am

het - ki-sen vie, tä-mä pur-tem-me tie koh-ti u - lap-paa Ai - ris-ton vie. 2. Sen

G7 C H7

lai - ne - het hil - jaa huo - kai - lee vain mun aa - tok - set tän - ne
ruis - sa - lon tam - met meil - le kuis - kai - lee vain, kun kah - des - taan siel - lä
lai - tu - ri tut - tu on ees - sä päin, sen kyl - keen, kun pur - tem-me

E7 Am E7 F C

kai - pai - lee ain. Mul - le toi - vei - den tie, ai - na luok - se - si vie, tääl - lä
kul - jim - me ain. Ja kun pur - tem - me kok - ka käy ko - ti - a päin, tie - dän
kiin - nit - tyy näin. Nyt mä tie - dän jo sen o - len on - nel - li - nen, kans - sas

Dm E7 Am

sun ai - na koh - da - ta sain. 3. Ja kun välisoitto
on - ne - ni sil - loin mä näin. 4. Kun
yh - des - dä, kun koim - me sen.

G7 C H7 E7

Nyt mä

Am E7 F C Dm E7 Am

tie - dän jo sen, o - len on - nel - li - nen, kans - sas yh - des - sä, kun koim - me sen.

Ruorin takana

(Rihtniemen valssi)

säv. Aaro Elsilä
san. Tero Elsilä

A D G

1. O - len oh-jai - mis - sa ol - lut mo - nen vem - pe - leen, mut - ta uut - ta o - li -
2. Pal - jon o - len me - ri - ä sei - lan - nut, mut - ta su - loi -
3. Vaah - to - päi - den si - hi - nän ja ran - ta -

Em D/A A D G D Em

ve - nee - ni tuo mie - lui - nen. Sil - lä sei - la - ten meen tyy - net ja
sin - ta on ko - ti - veet. Ja ran - nat, kal - li - ot, met - säi - set
ki - vis - sä veen ko - hi - nan, tun - nen ve - nee - ni rau - hoit -

A D A D

veet, ja kons - tit mais - sa op - pi - neen.
tuok - sut ja nii - tyt ja ka - ner - vat kuk - ki - neen.
tu - van ja val - ka - maan ank - ku - rin vien.

B D G D G A D A D G

Kas näin, kas näin: Sei - la - ten, kry - sa - ten paa - puu - riin päin. Kas, näin,

D G A D N.C. D G D G

kas näin: Ruo - ri - a uut - ta mä oh - jai - len. Kas näin, kas näin:
tut - tu - a
tut - tu - a

A D A D G D G

Sei - la - ten, kry - sa - ten styyr - puu - riin päin. Kas näin, kas näin:

A D ^{1.} Fine ^{2.} D

Suun - ti - ma Riht - nie - me - hen.
Suun - ti - ma Poo - ki - a päin.
Tur - vai - saan Val - ka - maan käyn.

C Hm F# Em7 F#7
Tuu - li pur - jei - siin tart - tuu, ve - ne aal - to - ja myö - tai - lee.

Hm Em6 Bm Em6 F#7 Hm F# Hm
Vaah - to - päät val - ke - at, me - ren - pin - nan rik - koi - lee.

B D G D G A D A
Kas näin, kas näin: Sei - la - ten, krys - sa - ten aal - to - ja päin.

D G D G A D N.C. D
Kas, näin, kas näin: Ruo - ri - a hi - es - sä oh - jai - len. Kas

G D G A D A D G
näin, kas näin: Sei - la - ten, krys - sa - ten aal - to - ja päin. Kas näin,
Seks - mii - lar taak - se jää.

D G A D D.C. al Fine
kas näin: Jää Poo - ki taak - se - päin.
Seks - mii - lar taak - se - jää.

D G D G Hm C Em Am Am C
Seks - mii - la - rin ta - voi - tan ja ma - ja - kan

D F#m7(b5) G Em H7 Em G Am Am/C
luok - se ha - lu - an. On aal - lot jo kas - va - neet.

D G D Am D G
Koh - ti kih - tiä - ä kul - jen pul - lei - ta pur - jei - ta vi - ri - tel - len.